

אילנה צפריר ז"ל – בחוץ יש רק שלכת

13.3.2022 יום הקבורה

חורף וקר בחוץ. חורף וקר בלב ואנחנו מלווים את אילנה בדרכה האחרונה.

אילנה ברזילי נולדה ב- 17.3.1955. בעוד חמישה ימים היא הייתה אמורה לחגוג את יום ההולדת 67 ולא זכתה. גיל 67 הגיל שרבים מייחלים אליו כדי להתחיל לחיות בלי הצורך לעבוד, עם זמן להשקיע בנכדים, לצאת לטיולים, לעשות רק מה שנעים.

אילנה נולדה שנתיים וחצי אחרי שתי אחיותיה התאומות דליה והדסה. על פי דליה היא הייתה ילדה מדהימה, מלאת שמחת חיים, עם תלתלים שובבים וקופצניים. היא הייתה ילדה מאד מסודרת, תולעת ספרים שהרבתה לפתור תשבצים. והייתה תלמידה טובה. אחד עשרה שנים אחריה נולד אחיה אלי ואילנה שחררה את אמא מהטיפול בו. היא זו שגידלה אותו, הלבישה אותו, האכילה אותו, שיחקה אותו.

בתיכון רמלה-לוד היא למדה עם חברת הקיבוץ ריקי בן דוד וגיל שגר באשדות הרבה שנים. ויחד הם היו קבוצה חברתית גדולה. לאילנה הייתה בכיתה י"ב אהבה גדולה, בוזי, שריונר אלא שבוזי נהרג במלחמת יום כיפור מה שגרם לאילנה משבר רציני בחיים. באופן מפתיע אך אופייני לאילנה, היא נשארה בקשר עם בני המשפחה של בוזי, האחיות שלו היו בחתונה שלה עם צפריר והמשיכו לבקר

בקיבוץ והיא ביקרה אותם. אחרי הצבא ריקי וגיל הגיעו לאשדות עם גרעין ואילנה התחילה לעבוד בבנק, בהתחלה ברמלה ובהמשך בבנק המרכזי בתל אביב. 14 שנים אילנה עבדה בבנק.

במקביל לאחר כמה חברויות לא מוצלחות, אילנה התחילה לבוא לבקר את ריקי באשדות ככה, פעם בכמה שבועות. באחד הביקורים, דורית פייקוב הכירה לאילנה את יעקב צפריר שהיה אז בן 38 ואיך מספרת ריקי, פתאום היא הפסיקה להגיע אלי ובה רק אל צפריר. לאחר חודש החליטו השניים להינשא. בתחילת דצמבר 1988 אילנה הגיעה לגור באשדות וב-24 לינואר 1989 כשאילנה כמעט בת 34 וצפריר כמעט בן 40 הם התחתנו. השמחה באשדות על נישואי הרווק הבוגר עם בחירת ליבו הייתה רבה ובהיסטוריה של הקיבוץ החתונה הזאת נקראת "חתונה העשור". בברכה לחתונה אמר מזכיר הקיבוץ "אתם ההוכחה שאין גיל לאהבה ושלא צריך לאבד תקווה, לכל אחד מאיתנו בן זוג ברחבי העולם ועם קצת מאמץ הדדי הוא מגיע".

ואכן, אילנה וצפריר התאימו אחד לשנייה ושנייה לאחד, הקימו בית חם וילדו את קמה, עומר ותובל.

בתחילת ימיה באשדות אילנה עבדה תקופות קצרות בחינוך היא התחילה בגן גפן, אחר כך בבית התינוקות ובהמשך עם ילדי כיתות ב-ד.

ב-1992 אילנה הייתה אחראית על תחום הביטוח בקיבוץ ובארכיון יש מספר כתבות שלה על נושאי ביטוח, בעיקר ביטוח נסיעות לחו"ל. בתקופה הזו, מעבר לעבודה אילנה ליוותה עולים חדשים שהגיעו מרוסיה, הייתה מעורבת בעלון הקיבוץ היא כתבה מספר פעמים את המדור "מי ומה באשדות" ערכה משאלים עבור העלון וגם הדפיסה אותו.

בהמשך אילנה עבדה כחשבת שכר במנהלת הכנרת וב'לוג'.

המשך בעמוד הבא

אילנה צפריר ז"ל - המשך...

וב- 14 השנים האחרונות היא עבדה כחשבת שכר במכללה האזורית עמק הירדן.

ריקי בן דוד מספרת שהיה לאילנה לב רחב היא הייתה כל הזמן עם רצון לנתינה, הייתה מוכנה לתת את כולה לכל מי שצריך ורוצה. אחותה דליה מספרת שאילנה תמיד הייתה מוקפת חברים, חברים מהתיכון, חברים מהבנק, אפילו החברים שלה, של דליה, היו החברים שלה, היא ידעה לשמור על קשר עם כולם ותמיד אירחה מאד יפה.

לפני שלוש וחצי שנים צפריר נפטר לאחר מאבק עיקש בסרטן, מאבק בו אילנה מילאה תפקיד חשוב ומשמעותי. מספר חודשים לאחר מכן אילנה חלתה שוב ונכנסה למאבק שכלל עליות ומורדות. במהלך זמן זה היא עברה לשהות בבית אימא בשהם על מנת להיות קרובה לבית החולים.

אנחנו מקווים ממש, ששוב תתאחדו שם למעלה את וצפריר, אל חיים רגועים ושלווים. ומשם תשמרו על הבנים, על הבת, על בנות הזוג על הנכד יוגב ועל הנכדים שעוד יבואו..

השיר "בדידות" מסתיים במילים

אבל בחוץ יש רק שלכת
היא לא, היא לא דועכת
זכרך הוא נוף כל כך יקר.

נוחי בשלום על משכבך אילנה
בשם חברי אשדות יעקב

יונתן אלתר

הספד / עלי אלון

אנשים צנועים באמת

גם מותם חרישי,

כמעט כמתנצל, אנא,

סלחו לי על הטרחה,

לא יכולתי אחרת.

אנשים צנועים מתים בשקט,

כמעט בנשיקה.

הרחק ממלים.

הם אינם נלקחים לשמים

במרכבות של אש.

אנשים צנועים נותנים את לבם בשתיקה.

הם אינם סוחבים על גבם את העולם כולו.

רוח חרישית מניעה את עצי האגוז..

ריח דשא קצור.

ברכה לדרך.

אנשים צנועים באמת נישאים אל בית-
עולמם

להרהר בן העצים הגבוהים

בשקט על יקיריהם.